

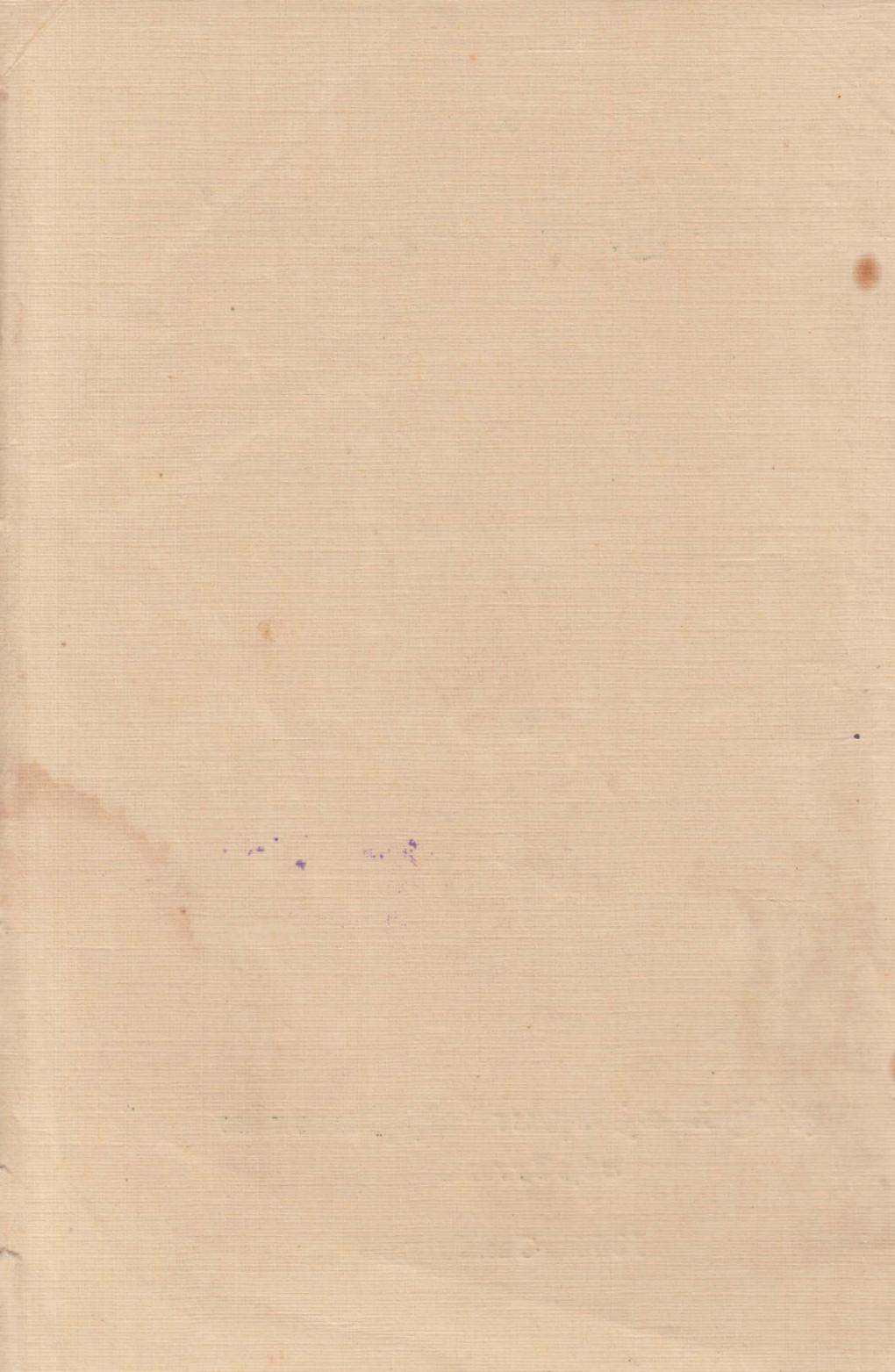
‘தமிழ்க் கந்தம்’

குமாரசுவாமிபுலவுர் நூல்கம்
புனிவகுரகம்,
மயிலனி : : கங்குகம்,
இலங்கை.

தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை
கந்தரோகட

1955 வெளியீடு

‘தமிழ்க் கந்தம்’

கொள்கைவந்தி

பட்டு பட்டு பட்டு

வீர வீர வீர

உலக மெல்லாம்

குமாரவா சிப்புஸஹர் நூலகம்

புலவகரகம்,

மயில் வீரி : : சன்னகம்,

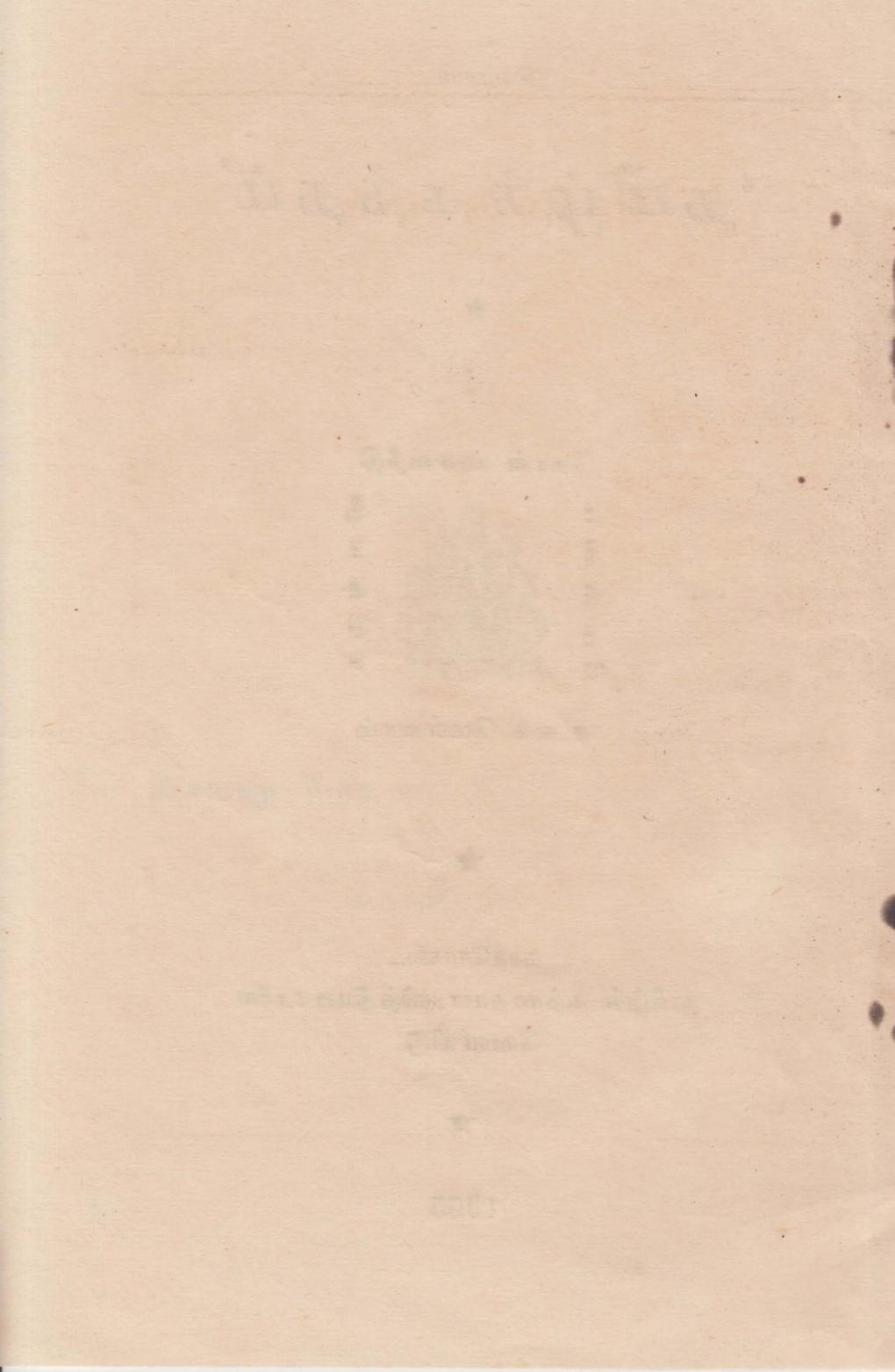
இலங்கை.

கந்தரோடை

தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை

வெளியிடு.

பொருள்அடக்கம்

பக்கம்

அன்பார்களுக்கு	....	1
ஸ்தாபகர் வாழ்த்து	....	2
பாடசாலை அறிக்கை	....	3
பாடசாலைக் கீதம்	....	8
பாடசாலையில் சித்தி அடைந்தோர்	....	9
இலக்ஷியம்	....	12
உபாத்தியாயரவர்கள்	....	14
என்னைக் கேளுங்கள்	....	20
வித்தியாசாலை வாழ்த்துப்பாக்கள்	....	27
ஆசிரியர்கள்	....	28.

Q

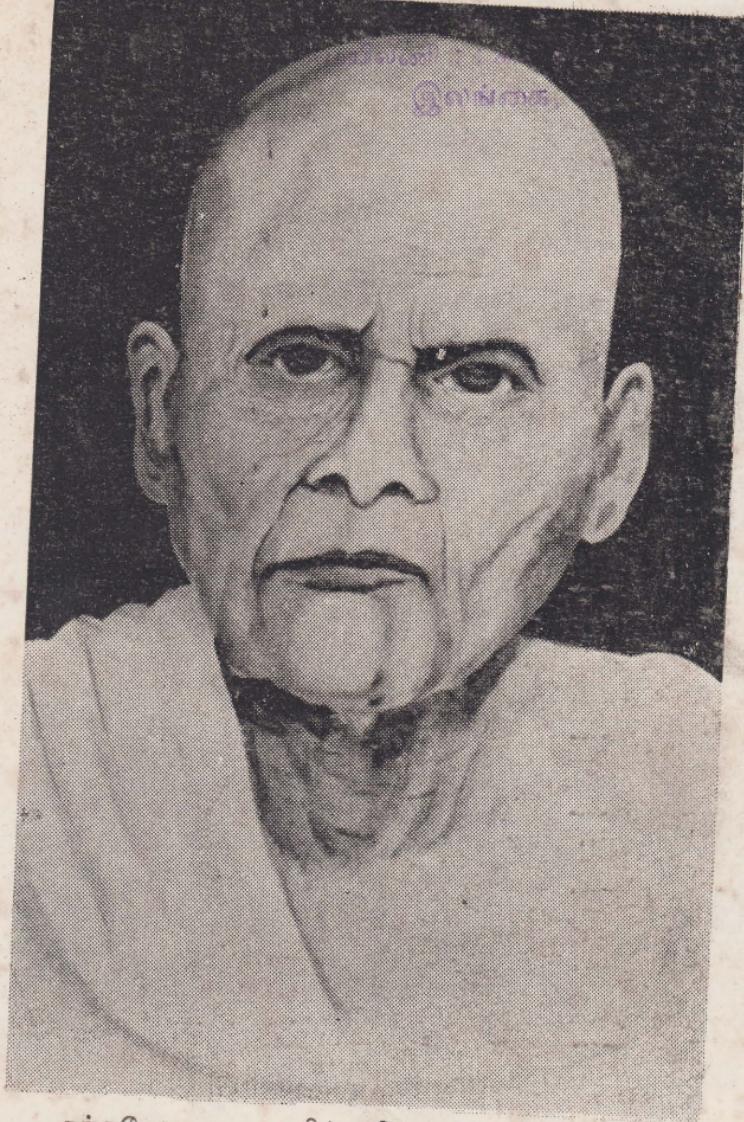
12

13

14

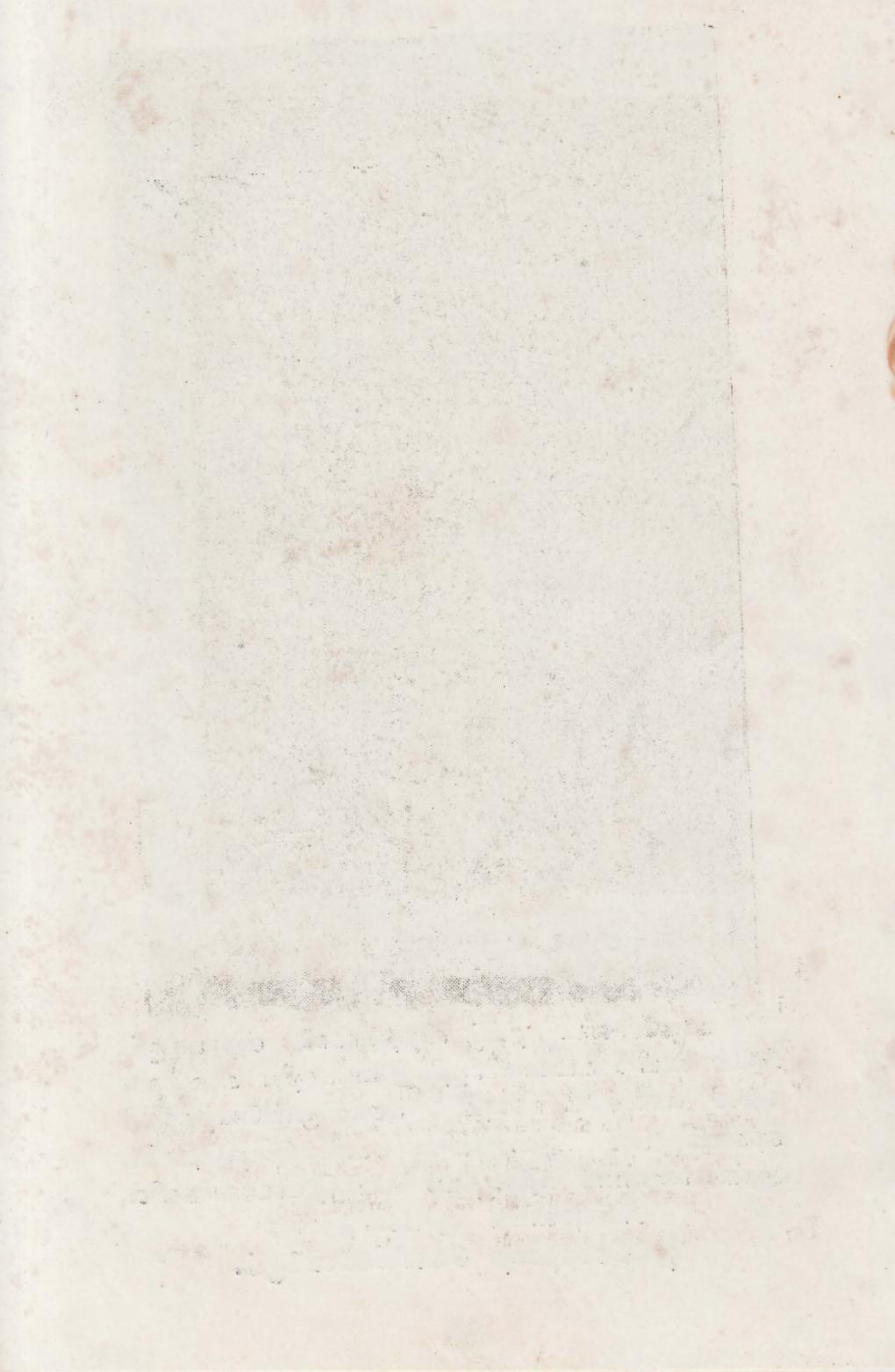
15

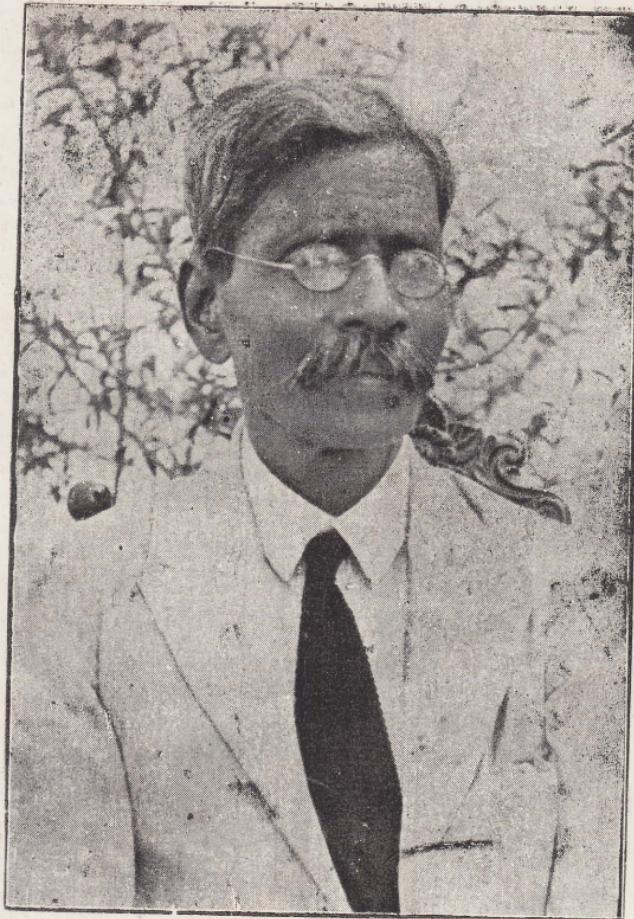
16

இன்னை

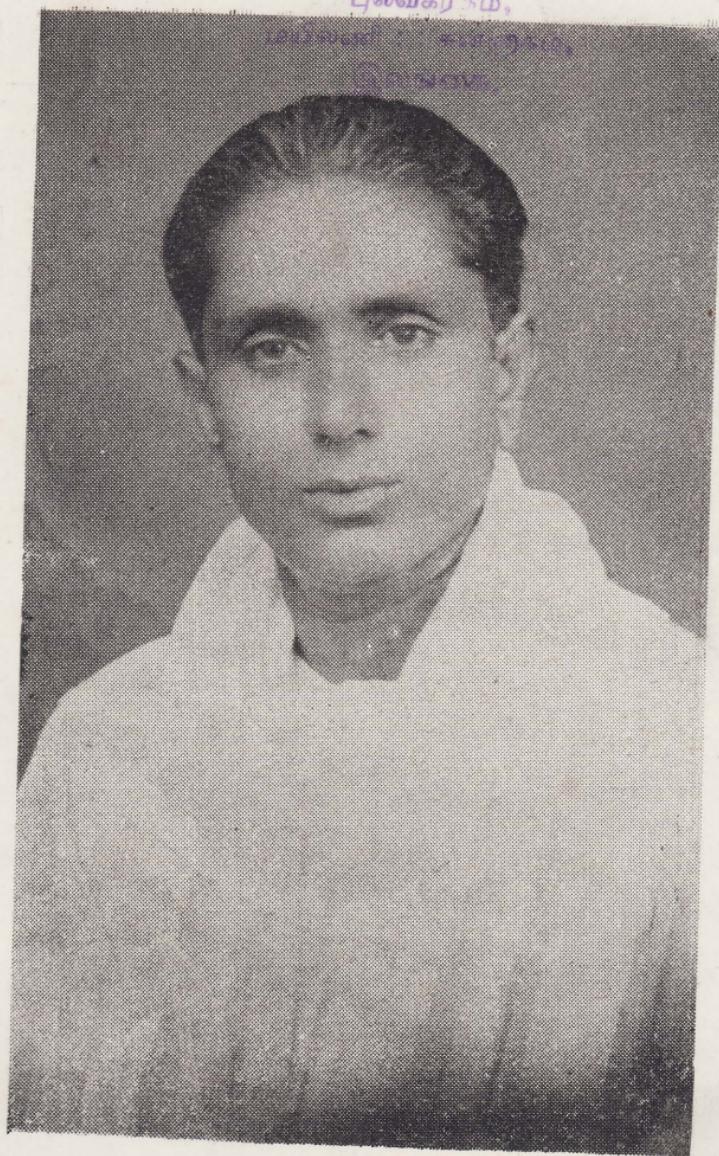
கந்தரோடை தமிழ் வித்தியாசாலை ஸ்தாபகரும்,
பாடசாலையில் கடமையாற்றி இகொப்பாறிய காலத்தும்
கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், கிராம முன்னேற்றத்திற்
காகவும் பல துறைகளில் பணியாற்றியவருமாகிய
அம்பலவானர் கந்தையா உபாத்தியாய்ரவர்களின்
அன்புகளின்த ஞாபகார்த்தமாக
இப்பிரகரத்தை வெளியிடுகின்றோம்.

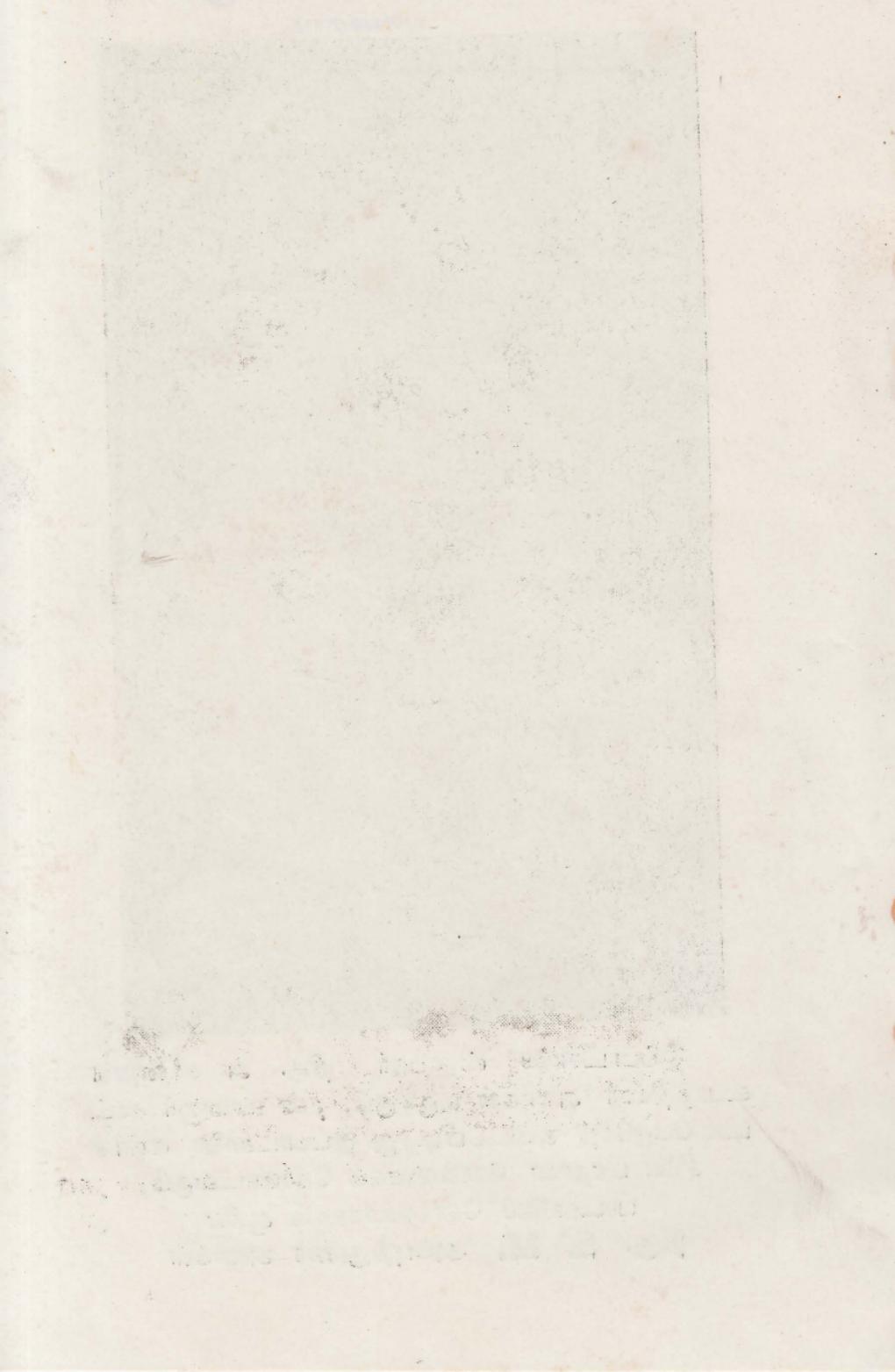
அரசாங்க வைத்திய சேவைப்பகு திமாகாணவைத்
 திய அதிகாரியாக இருந்து இளைப்பாறிய காலத்தும்
 மக்கள் நன்மை கருதி வைத்திய சேவைபுரிந்து வரு
 பவரும், காலங்தோறும் இப் பாடசாலை வளர்ச்சிக்கா
 கப் பெரும்பொருள் உபகரித்த வள்ளாலும், தாம் பிறந்த
 நாட்டுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் சைவத் திருநெறிக்கும்
 தோண்டாற்றும் உள்ளத்தால் இப்பாடசாலை
 முகாமைக்காரரும் ஆகி விளங்கும்,
Dr. S. கப்பிரமணியம் J. P., O. B. E. அவர்கள்.

శ్రీకమలాపాత్ర వ్రిందానంద బాబు విలువ
పత్రిక లిపి వ్రిందానంద బాబు విలువ
రో వ్రిందానంద బాబు విలువ
అంద వ్రిందానంద బాబు విలువ
ఎ వ్రిందానంద బాబు విలువ
అంద వ్రిందానంద బాబు విలువ
అంద వ్రిందానంద బాబు విలువ
అంద వ్రిందానంద బాబు విలువ

புலவகராம்,
பொன்னாத்துறை கலைஞர்,
பொன்னாத்துறை

இப்பாடசாலை ஸ்தாபகர் திரு. அ. கந்தையா
உபாத்தியார் அவர்கள் மருகரும், தன் மாமனூர் காட்டிய
பெருநேறி கடைப்பிடிச்து இப்பாடசாலை வளர்ச்சியே பிரதான நோக்கமாகக் கோண்டவரும்,
பாடசாலைச் சொந்தக்காரரும் ஆகிய
திரு. S. M. அப்புத்துறை அவர்கள்.

அன்பர்களுக்கு:

கந்தரோடைத் தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை வெளியிடாக முதன்முதலில் பிரசுரிக்கப்படும் ‘தமிழ்க்கந்தம்’ என்னும் மலர் கண்ணித்தன்மையோடு இவ்வாண்டு வெளிவருகின்றது. இலக்ஷ்மி ரோக்குடன் அன்பர்களின் இதயத் தடாகத்து முகிழ்த்து அலர்கின்றது இந்தமலர். அயிழ்தினும் இனிய கவிதைத்தேன் சொட்ட அலர்கின்றது இம்மலர். அன்பின் பிழிவாகிய அரிய செந்தமிழ் இலக்ஷ்மியக் கட்டுரையாம் இதழ்கள் விரித்துக் கவின்பெறுகின்றது இம்மலர். தண்டமிழ் சைவத் திருவொடு தழைக்க வழிகாட்டிய கணவான்களின் விம்பத்துடனே பிரகாசிக்கிறது இம்மலர். அகத் தியன் பொதிகைத் தமிழ்த் தென்றல்போலத் தமிழ்க் கந்தம் எண்டிசையும் புகழ்மணம் வீசிப் பொலிவதாக.

இம்மலரை வெளியிடக் கவிதைகள் கட்டுரைகள் புனைந்து உதவிய கலைச்செல்வர்கட்டும் பாடசாலைச் சொந்தக்காரர் முகாமைக்காரர்கட்டும் பெரிதும் கடமைப்பாடுடையோம். இளமை வீறு தோற்றும் இவ்வெளியிட்டுக்கெனக் கட்டுரைகளும் கவிதைகளுமாக அன்பர்களும் மரணவர்களும் எழுதியன வெல்லாம் வெளியிட இவ்வாண்டில் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதிருந்த போதிலும் கால கதியில் அவை இடம்பெறு மென்று தெரிவிக் கிறோம்.

பாலியத்தன்மை கொண்ட இம்மலரைப் பெரியோர்கள் வரவேற்று ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை. உதயநாட்காலத்து முகிழ்க்கும் தாமரை மலர்போல ஆண்டுகள் தோறும் இம்மலர் பிரகாசிக்க எல்லாம்வல்ல இறைவன் பாதமலர்கள் துணைபுரிவனவாக. —பத்திராதிபர்.

சுபம்.

ஸ்ரீமத் அ. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள்

வ ர ம் த் து

பல்லவி

ஸ்ரீமான் கந்தையா எனும் நாமம்
வாழ்கவே வாழ்கவே.
தேவர்நாடு மேவினாழி வாழ்கவே வாழ்கவே.

அநுபல்லவி

சோர் கந்த ரோடையிற் பாட
சாலையைத் தாயித்தா ரிவரே
செந்தமிழ் ஓங்க வந்துமு முங்கிய
ககையான மேகமே. (ஸ்ரீ)

சரணம்

கலையில் மனே ரசிகர் — சுர
கானஞ் செய்வார் இசைக் கருவியிலே
அறிஞர் புகழ் பாட — அரும்
நூல்பயின் ரூர்பஸ் துறை களிலே. (ஸ்ரீ)

பணமுத லாகத், தனதுட லாவி,
பரஷப காரப் பான்மை யரே,
பலபல ஊழி, இவர்புகழ் ஓங்க
பாடுவோமே — வாழ்கவே. (ஸ்ரீ)

கந்தரோடை தமிழ்வித்தியாசாலை வளர்ச்சி அறிக்கை

[ச. சிவசுப்பிரமணியஜயர் தலைமையாசிரியர்]

செந்தமிழ்ப் பண்பும் தெய்வீக ஒளியும் தழைத்து, திருமகளும் கலைமகளும் மகிழ்ந்து வாழும் பழம்பெரும் பதியாகிய கந்தரோடையில், சைவ வேளாண் பெருங்குடியிலே தோன்றிய அம்பல வாணர் கந்தையா என்னும் பெரியோரால் இப்பாடசாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. நாவலர் பெருங்கை காட்டிய செந்தமிழ்ச் சிவநெறி கடைப் பிடித்த ஒழுக்கத்தானும், சுன்னுகம் திரு. அ. சுமாரசுவாயிப்புலவர் அவர்களிடம் மேய்க் நால்களை ஐயங்திரிபறப் பயின்ற பெற்ற அனுபவத்தானும், தாம் வாழ்வுகந்த கந்தரோடையில் உள்ள சிறுவர்களின் கல்வி தாய்மொழிமூலம் வளம்பெற வேண்டியும் அதன்வாயிலாகச் சைவ சமய ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டக் கருதியும் இப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்துத் திறம்பட நடத்தினார்கள். அஃதுடன் அமையாது நாற்பதாண்டுகள் வரை இப்பாடசாலையில் ஆசிரியராக அமர்ந்து தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ்ப்பணி புரிந்தார்கள்.

ஆரம்பத்தில் ஐந்து வகுப்புக்களைக் கொண்ட பிரசம பாடசாலையாக இருந்தது. பின் பல வருடங்களாகக் கணிவட்ட பாடசாலையாக இருந்து

சென்ற 1954-ம் ஆண்டு தொடக்கம் சிரேஷ்ட பாடசாலையாகத் திகழ்வது மகிழ்ச்சிக்குரியதே:

இப்பாடசாலை தொடங்கிய நாள்முதல் ஸ்தாபக ருடைய ஆப்த நண்பரும், ஸ்கந்தவரோதயக்கல்லூரி ஸ்தாபகருமாகிய திரு. சி. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்கள் முகாமைக்காரராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 1943-ம் ஆண்டில் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டமை காரணமாக, மாகாண அரசாங்க வைத்திய அதி காரியாகவிருந்த Dr. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முகாமைக்காரராக நியமனம் பெற்றார்கள். இப் பெரியார் தமது ஐனானாவுரி லும், சைவ சமயத் திலும், தமிழன்னையிலும் கொண்ட பேரார்வத்தால் இளைப்பாறிய காலத்தும் இப்பணியை மேற் கொண்டு திறம்படந்தாத்தி வருவது பெருமகிழ்ச் சிக்குரியது.

1951-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 3-ங் திகதி இப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்து நடாத்திவந்த திரு. அ. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்கள் தேக வியோகம் அடைந்தார்கள். அவரின்பின், அன்னர் மருகரும் தென்கோவை அம்பலவாணர் சின்னத் தம்பிச் சட்டம்பியார் குமாரருமாகிய திரு. S. M. அப்புத்துரை அவர்கள் கண்ணே இமை காப்பதுபோல இப்பாடசாலையைப் பரிபாலித்து வருகின்றார்கள்.

இயல்பிலேயே தியாக வள்ளமும், நீதியும் தயாளசிந்தையும் அமையப்பெற்ற திரு. S. M. அப்புத்துரை அவர்சளின் தளரா ஊக்கத்தாலும், விவே கத்தாலும் இப்பாடசாலை வளர்ச்சி யடைஞ்து,

1954-ம் வருடம் தொடக்கம் G. C. E. வகுப்பு நடாத்தப்பெறும் சிரேஷ்ட பாடசாலையாகவும் உயர்த்தப்பட்டதோடு ஆசிரியர் பதின்மர் கற்பிப் பவர்களாகவும் அமைந்திருப்பது எம்மனோற் போற்றப்படுதற்குரியது.

இதுவரை இருந்துவந்த குறை, இப்பாடசாலைக்கு விசாலமான விளையாட்டு மைதானம் இல்லாமையாகும். இக்குறை திரு. S. M. அப்புச் சூரை அவர்கள் இருபது பரப்புக்கொண்ட காணியை வாங்கி விளையாட்டு நிலமாக உபயோகிக்கச் செய்தமையால் நிவிர்த்தித்துள்ளார் மேலும், இவ்விளையாட்டு மைதானத்துடன் இணைந்துள்ள நான்கு பரப்புக் காணியையும் வாங்கிச் சேர்க்க முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறார். “என்னிய எண்ணியாங் கெய்துவர் எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப்பெறின்” என்னும் தமிழ்வேத வாக்கிற்கு இலக்கியமாக இப்பெரியார் வாழ்வு அமைந்துள்ளது போற்றப்படத் தக்கதாகும்.

இன்னும் நூற்றிருபது அடி நீளமான கட்டடம் கட்டவேண்டும் என்னும் எண்ணம் உள்ளவராகவும் இருக்கின்றார். “உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வு உள்ளல்” என்னும் வள்ளுவர் வாக்கின் படி இப்பெரியரது அருள் மலிந்த உள்ளத்து எண்ணங்கள் இறைவன் திருவாருளால் நிறைவெய்தும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

இப்பாடசாலையில் இப்பொழுது 300 மாணவர்கள் வரையில் கற்றும், பத்து ஆசிரியர்கள் கற்-

பித்தும் பயன் பெறுகின்றார்கள். பிள்ளைகளின் உள்ளத்தில் சமயபத்தியும், அறிவும் நிரம்பவேண்டும் என்னும் கருத்தால் கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் நடாத்தப்படும் சமயபாடப் பரிட்சை களுக்கு இப்பாடசாலை மாணவர்கள் வருடங்கோறும் தோன்றித் தேர்ச்சிபெற்று வருகின்றார்கள். இவ்வருடமும் நாறு மாணவர்கள் வரையில் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள்.

உடல் வளர்ச்சிகருதி இப்பாடசாலையிலேயே வருடங்கோறும் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடாத்தப்படுகின்றன. கந்தையா இல்லம், சுப்பிரமணிய இல்லம், ஆனந்தன் இல்லம் என மூன்று இல்லங்களாக மாணவர்போட்டியில் கலந்துகொள்ளுகின்றார்கள். வருடங்கோறும் பலபெரியார்கள் தலைமைதாங்கி நடாத்தியுள்ளார்கள்.

சுகாதாரவிழா, சங்கீதவிழா, வட்டார விளையாட்டுப் போட்டி முதலியவற்றிலும் இப்பாடசாலை அங்கம்வகித்து வருகின்றது.

எங்கள் பாடசாலை வெளியீடு சிறந்து விளங்க வேண்டி அரியகட்டுரைகள் எழுதியதவிய பெரியார்களுக்கும், பரிசில்கள் வழங்குதற்குப் போருஞப்கரித்த அன்பர்களுக்கும் எமதுநன்றி உரியதாகுக.

பன்னவேலைக் கென விசேட தகைமைபெற்ற ஆசிரியையால் பன்னவேலை கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஆங்கிலம் கற்பித்தற்கெனத் விசேட தகைமை பெற்ற ஆசிரியர் மூவரால் ஆங்கிலக்கல்வி இரண்டாவது வகுப்பிலிருந்து கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. மொழிவரலாறு, சித்தாந்தம் சங்கீதம், இலக்கியம், முதலாம் லரித்துண்கலைகளில் விசேட பாண்டித் தியம் பெற்ற ஆசிரியரால் மேல்வகுப்புக்களில் கலைவளர்ச்சிக்கு அரும்பணி ஆற்றப்படுகிறது.

இப்பாடசாலை வளர்ச்சியிலேயே கண்ணுங்கருத்துமா யிருக்கும் எனது உடன் ஆசிரியர்களுக்கும், சொந்தக்காரருக்கும், முகாமைக்காரருக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனம் உரித்தாகுக.

இப்பாடசாலை மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து ஓங்க எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருள் பாலிப்பாராக.

சுபம்!   சுபம் !!   சுபம் !!!

பாடசாஸ்க் கீதம்

வாழ்த்துவோம் வாழ்த்துவோம் வாழ்த்துவோம்

கலவிலாங்க நிலதுலங்க கண்டிறந்த கந்தையா
மலவிலாக்கம் எமக்களித்த மணிலிங்கை வாழ்த்துவோம் (வா)

எந்தை தாயர் மகிழ்ந்து வாழும் இனிய கந்த ரோடையாம்
இவணயில் நகரில் முகமென்றேளிரும் எங்கள் கல்விக் கழகமே
சந்ததமும் நற்புகழே தாங்கி யோங்கி நிலைன்று
தலைமைபேற்று மினிர்கவேன்று தவனயர்கூடி அன்புடன் (வா)

செந்தமிழின் சீர்சிறக்கத் தேய்வமாண்பு பாடி நாம்
திருந்து கலைகள் கற்றுத்தெளியும் திறமையற்று வாழுவோம்
அந்த மிலாக் கல்வி கேள்வி அனைத்தும் நல்கும் கலையகம்
ஆய எங்கள் அன்வன நீடு வாழ்க என்றுகூடி நாம் (வா)

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்த தமிழர் சார்பின் வழினின்று
தண்டமிழை வளர்த்த தமிழ் கந்தையா வேள் ஆக்கிய
துங்கம் மிகுஞ்சு தூய கல்விச்சாலை பிதவனக் காத்திடும்
சுகுணன் டாட்டர் சுப்ரமண்ய வள்ளல்வாழ்க ஓழகேன்றே (வா)

ஊங்கு சென்று வாழினும் எம்இதய மீதில் சின்றுமே
இனிக்கும் கல்விக் கழகம்வாழ ஏற்ற தோண்டு புரிவம்யாம்
போங்கு மங்களம் எங்கும் தங்கிப் புனிதம்விஞ்சி நாடோறும்
புலியும் வாழ்க கலையும் வாழ்க புகழோடென்று வாழ்த்துவோம்
(வாழ்த்துவோம்)

1954-ம் ஆம் நூற்று விவேடங்கள் தபையினரால்
நடந்தப்பட்ட சமயப்படிப்பீசூக்குத் தோற்று
கித்தியடைந்த மாணவர்கள்:

ஆரம்ப பிரிவு:

1	க. செல்வரங்கிதமலர்	முதலாம் வகுப்பு
2	வே இராசபூபதி	இரண்டாம் வகுப்பு
3	செ. கமராதேவி	„
4	க. சரஸ்வதி	„
5	சி. சோதிபணி	„
6	த. தவமணி	„
7	க. மீனலோசனி	„
8	சு. வேலாடுதபிள்ளை	„

கீழ்ப்பிரிவு:

1	சே. சிவசுப்பிரமணியஜையர்	முதலாம் வகுப்பு
2	சி. சரஸ்வதி அம்மா	„
3	பே. முத்துலட்சுமி	„
4	க. இலங்கைநாதன்	இரண்டாம் வகுப்பு
5	வே. சின்னராசா	„
6	வை. துரைசிங்கம்	„
7	அ. செல்வமலர்	„
8	ந. பராசக்தி	„
9	கா. பூமணி	„

மத்திய பிரிவு:

1	க. தங்கச்சியம்மா	முதலாம் வகுப்பு
2	வை. நடராசா	இரண்டாம் வகுப்பு
3	இ. பராசக்தி அம்மா	„
4	அ. மனேஞ்சு மணி	„

1954-ம் ஆட டிசம்பர் மீநடைபேற்ற
அாசினர் எட்டாவது வகுப்புத் தகுதிப் பரிசைகளில்
சீத்தியடைந்தோர்:

- 1 இ. பரமநாதன்
- 2 சி. கதிர்காமநாதன்
- 3 மு. கண்மணி
- 4 ப. சாவித்திரிதேவி
- 5 நா. செல்லம்மா

1954-ம் ஆட டிசம்பர் மீ வளிகாமம் வடக்கு
ஆசிரியர் சங்கத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட பரிசைகளுக்குத்
தோற்றிச் சித்தி அடைந்தோர்:

ஏழாம் வகுப்பு:

1	சே. கிவசப்பிரமணிய ஜயர்	B	பிரிவு
2	சி. சரஸ்வதிஅம்மா	B	"
3	வ. துரைசிங்கம்	C	"
4	வே. சின்னராசா	C	"
5	மு. அருளானந்தம்	C	"
6	ந. இவங்கைநாதன்	C	"
7	வே. முத்துலட்சுமி	C	"

ஐந்தாம் வகுப்பு:

1	ச., வேலாயுதபிள்ளை	C	பிரிவு
2	சி. பத்மநாதன்	C	"
3	மு. செல்வரத்தினம்	C	"
4	செ. கமலாதேவி	C	"
5	க. செல்வரஞ்சிதமலர்	C	"

முன்றும் வதுப்பு:

1	த. சுந்தரவிங்கம்	A	பிரிவு
2	க. தனபாலகங்கம்	A	"
3	மு. ஆரைரத்தினம்	A	"
4	டி. திரவியம்	A	"
5	க. லோகேஸ்வரியம்மா	A	"
6	வ. நாகபாக்கியம்	A	"
7	சி. இராசமணி	A	"
8	பொ. சரஸ்வதி	A	"
9	க. நாகராசா	A	"
10	சு. சற்குணவிங்கம்	B	"
11	செ. இலங்கநாதன்	B	"
12	கா. ஜெயங்கிரஹன்	B	"
13	வ. தருமராசா	B	"
14	அ. இராமச்சந்திரன்	B	"
15	சு. இராசேஸ்வரி	B	"
16	ஆ. திலகவதி	B	"
17	த. பரமேஸ்வரி	B	"
18	செ. சிவன்செயல்	B	"
19	க. வியலாதேவி	B	"
20	சு. பூபாலராசா	C	பிரிவு
21	பா. கெங்கேஸ்வரன்	C	"
22	ந. யோகராணி	C	"
23	செ. பவாணி	C	"

இலக்ஷ்யம்

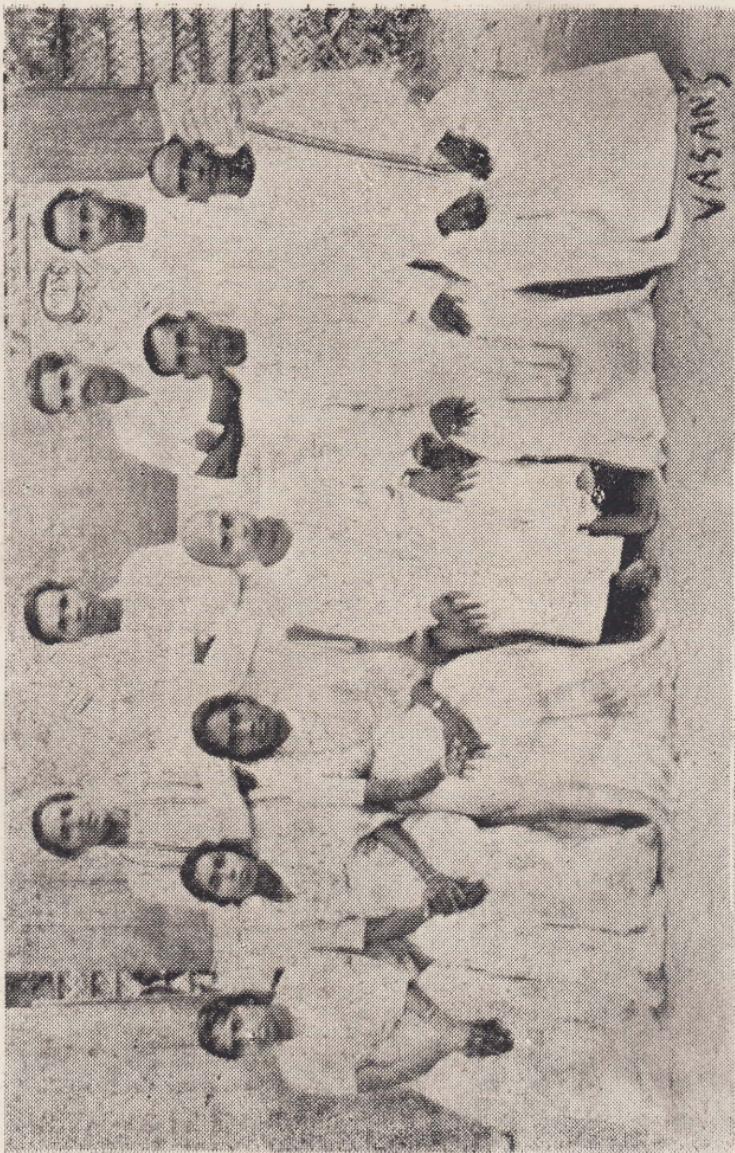
C. சுப்பிரயணியம்

[அதிபர், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, கந்தரோடை.]

வானம் அளாவிப் பரந்து ஒங்கிற்குங் கட்டி
உங்கள் எல்லாம் உண்மையான கல்வி நிலை
யங்கள் ஆகா. மாணவர்கள் செப்மையுடன் கலை
பயிலும் நிலையம் எதுவோ அதுவே நற்கலை நிலை
யம் ஆகும். இன்றைய இளைஞர்கள் வருங்காலத்
தலைவர்கள். ஆகையினாலே அவ்விளைஞர்களை நல்
வழிப்படுத்திச் சிறப்புறச் செய்தல் நமது பெருங்
கடனாகும். இப் பெருங்கடனை நிறைவேற்றுவதே
தேசத் தொண்டாகும்.

மாணவர்கள் கடவுட் பக்தியுடன் நல்லொழுக்க
வழிநின்று கலைபயின்று இனிது வாழ வழிகாட்டும்
பெருமை ஆசிரியர்களைச் சார்ந்தது. மாணவர்களின்
அன்றூட் வாழ்விலும், பழக்க வழக்கங்களிலும்
ஆசிரியர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாயிருத்தல் வேண்
மும். இத்தகைய மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையுங்
கொண்ட கல்வி நிலையங்கள் நாடெங்கும் பெருகி
வளரவேண்டும். இந்நிலையங்களில் குறுகிய வேறு
பாடுகளின்றி எல்லோருங் கல்விகற்று முன்னேற
வேண்டும். வறுமையால் வாடும் எத்தனையோ
இளஞ் சிறுவர்கள் இன்னல் நீங்கி இனிது கற்றுத்
தேறுதற்கு வாய்ப்பாக இருப்பவைகளே முன்னர்
யாங் குறித்த சிறந்த கல்வி நிலையங்கள், இவற்றை

பாடசாலை ஆசிரியர்கள் 1955.

நிறுவுபவர்களும், நடாத்துபவர்களும், உதவி புரி பவர்களும் உண்மையான தொண்டர்களாவர். இத் தகைய நோக்கத்துடன் கந்தரோடையில் வாழ்ந்த தமிழ்த் தாத்தா கந்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் நிறுவிய தமிழ்ப் பாடசாலையை நினைக்கும்போது அவருடைய பரந்த நோக்கத்தையும், சிறந்த செயலையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியுமா?

கந்தரோடை கல்வி நிலையங்களாற் புகழ்பெற்றது. ‘கந்தையா’ என்ற பெயருடைய ஆசிரியர்கள், இக்கிராமத்துக்குச் செய்த தொண்டுகள் மகத்தானவை. ஆங்கிலக் கல்லூரி நிறுவிய பெரும் புகழாளர் கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களும், தமிழ்க்கல் ஊரி நிறுவிய தமிழ்க் கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களும் என்றென்றும் நம் நினைவில் வைக்கத்தக்க வர்கள். எனவே தமிழ்க் கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களுடைய நினைவுகாளைக் குறித்து நாம் எல்லோரும் மகிழுவேண்டியதே. அவருடைய நினைவு குறித்த மலரும் வெளிவர வேண்டியதே. இவை யாவும் பேச்சளவில் நின்றுவிடாது அவரைப் பின்பற்றி ஆக்கத்துக்குரிய காரியங்களைச் சிறப்புறச் செய்வதும், அவருடைய கல்லூரியைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதும் நமது பெருங் கடனாகும்.

உபாத்தியாயரவர்கள்

கு. அம்பலவானர் ஆசிரியர்,
[ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி சன்னதம்.]

கந்தரோடை என்னும் புாதன கிராமத்துக்கு இந்தகண்களாக விருந்தவர்கள் திரு. கந்தையா உபாத்தியாயர்கள். அவர்களிருவரும் ஒரே வயதினர்; ஒரேவடிவினர்; கல்வியறிவு அடக்கம் முதலிய குணங்களிலும் ஒரே தன்மையைர்; இருவரும் அரிய கல்வீத் தொண்டி லீடுபட்டுமூழ்த்துப் பின்னர் ஒருவர் பின்னேருவராய் மூவாண்டுட்கு முன்னர் காலஞ் சென்றனர். ஆங்கில வித்தியாசாலை யொன்றினை யமைத்து, அதைத் தந்தைபோல் ஓய்பி, அது உயர்தர வித்தியாபீடமாகத் திகழக்கண்டு உவகையுடன் இவ்வுலகவாழ்வை ஒருவினர் ஸ்ரீமத். சி. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள். தமிழ் வித்தியாசாலை யொன்றினை அமைத்து, அதை ணஞ்கு வளர்த்துத் திறம்பட சிலைபெறச் செய்து சென்ற பெருமை ஸ்ரீமத். அ. கந்தையா உபாத்தியாயர் அவர்கட்கேயுரியது. இவர்கள் இருவரும் பரோபகார சிந்தையுடன் செய்துவந்த பண்பாடான தொண்டுகள், இன்று பெருமைவாய்ந்த வித்தியாசாலைகளாக விளக்கமுற்று, அவர்கள் நாமங்களைத் துலக்கமடையச் செய்கின்றன.

ஸ்ரீமத். அ. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்களைப் பற்றி, அவர் ஞாபகதினத்தை முன்னிட்டு, ஒருகட்டுரை வரைந்து உதவும்படி அவரது வித்தியா

சாலைத் தலைமையாசிரியரவர்கள் அன்புடன் எனக்குப் பணித்தனர். அப் பணியை மிக்க ஆர்வத்துடன் சிர மேற்கொண்டு உபாத்தியாய ரவர்களைப்பற்றிச் சில குறிப்புக்கள் எழுதத் துணிந்தேன். ஐப்பது வருடங்கட்டு மேலாக நான் நெருங்கிப் பழகி நன்கறிந்து உபாத்தியாயரவர்களைப்பற்றி எழுதுவது எனக்குப் போரவகையை அளித்தது. 1904-ம் ஆண்டு தொடக்கம் தொடர்பாக மூன்று வருடங்கட்டு மேல், அவர் இல்லத்தை உறைவிடப்பட்டாகக்கொண்டு வதிந்து ஆங்கில பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள் எனது தந்தையாரராகும் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் ஒழுங்காகப் பாடங்கேட்டுத் தமிழை நன்றாகக் கற்றவருள் ஒருவராவர். எனது தத்தையார்மீது மிக்க விசுவாச முடையவர். அவர் விருப்பப்படியே என்னைத் தமது இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்று வதியவைத்துக் கல்வி பயிலுவித்தவர். ஆங்கிலம் கற்றுவந்த யான் இடை நேரங்களிலும், வீடுதலை நாட்களிலும் இவரிடம் தமிழ்க் கல்வியைக் கற்க வசதி கிடைத்தது.

கல்வி கற்பதோடமையாது எத்தனையோ நற் பழக்கங்களையும் வாழ்க்கை யொழுங்குகளையும் இவரிட மிருந்து அறிந்துகொள்ளுஞ் சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. பல்வேறு நற்றுறைகளிலெல்லாம் நனி சென்று மிரிர்ந்த உபாத்தியாயரவர்களுடைய வாழ்க்கைத் திறத்தை மேச்சாதவர் இல்லையென்று துணிவாகக் கூறலாம். இவரது குண மாண்புகளை, வரலாறு களை வீரிவாக எழுதப்படுகின் ஒவ்வொரு புத்தகம் எழுதி முடிக்கக்கூடியனவாக அவை நீண்டு செல்லும். அவருடைய நாளாந்தர வரழ்க்கை ஒழுங்குகள் யாவும்

சாதாரணமானவை அன்று. அந்புத நீர்ப்பையன் வென்றே கூறவேண்டும். உணவு முறைகள், சமையற் பாக முறைகள், விவசாய முறைகள், சுகாதார முறைகள், பிறர்க்கு உதவிபுரிதல், விருந்தோப்பல், கடவுள் வழிபாடுகள், சங்கீதம் பயில்தல், பகக்காத்தல், இல்லத்திற் கடமை புரிவோரை நடத்துதல் முதலிய இவரது பணிகளை நன்கு அவதானித்தால் அவைகள் யாவும் அந்புதமான முறையில் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியுடன் கொள்ளப்படுவனவாகத் தோன்றும்.

இல்லற மாண்பினை வள்ளுவர் பெருமான் வகுத்த முறைப்படி நடத்திவந்த பெருமை உபாத்தியாயரவர் கட்கு உண்டு. வாசுகியார் வள்ளுவர் பெருமானுக்கு வாய்த்ததுபோல் தெய்வானை யட்சையார் என்னும் தர்ம பத்தினியார் இவரின் இல்லக் கிழத்தியாராகக் கிடைக்கப் பெற்றது இவரின் நற்றவப் பேற்றை விளக்கும். இவர் விரும்பும் பணிகளை யெல்லாம் குறிப்பறிந்து கைத் திறமையுடன் செய்து முடிக்கும் பேராற்றல் இவ் வம்மையார்க்குண்டு. காரணங்களோது எந்தக் கஷ்டமான தொண்டுகளையும் மனச் சோர்வின்றிச் செய்யும் சுபாவமும் உடையவர். அவ்வம்மையார் ஆடம்பர வேடங்களை, வீண் கதை வளர்க்கும் ஆயங்களை, கண்கவர் காட்சித் தரிசனங்களை இயல்பாக அறியாதவர், தனது பர்த்தாவின் பணியே தமது கடமை, அவர் வழிச் சேறலே கடவுள் வழிபாடு என்ற வாழ்க்கை நிலையைக் கடைசிவரையும் மேற் கொண்டு வந்தவர். திருக்குறளில் வள்ளுவர் பெருமான் வகுத்த,

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற் காத்துச் சோர்விலான் பெண்”

என்ற இல்லக்கிமுத்தியின் இலக்கணம் ஒருங்கு அமையப் பெற்ற அம்மையாரின் உற்சாகத் துணையே உபாத்தியாயரின் சால்புகட்கு ஆதரவாயிற்று என்பாம்.

இவர் பசுக்களைக் காக்கும் முறையை மாத்திரம் இங்கு காட்ட விருப்புகின்றேன். இவர் இல்லத்தில் உள்ள பசுக்களை மிருகங்களாக இவர் என்றங் கருதிய தில்லை. தமது குடும்பத்தில் ஒரு பகுதியாகவே கருதினர். இவருடைய சுத்தொழுவும் யனிதர் வசிக்கும் இல்லமாகவே தோன்றுப்; எவ்வளவு புனிதமாக விருக்குப்? பசுக்களை நாள்தோறுங் குளிக்க வைப்பார். கேரத்துக்கு கேரம் அளவளவாக உணவளிப்பார். அவைகளை வருத்தும் ஈக்களைப் பிடித்துச் சென்று தூரத்தில் விடுவார். காளை மாடுகட்கும் அளவாக வேலை கொடுப்பார். பசுக்களை அல்லது காளைகளை அவர் வீலைபேசி விற்றறியார். வயதுவாங் திறக்கும் வரையும் அவைகளைப் பாதுகாப்பதில் அவர் மேற் கொண்ட அக்கறை இம்பாத்திரமன்று. வாயில்லாப் பிராணிகளாக விருந்தும் அவைகள்கூட இவரில் மிக்க பற்றடையனவாக விருந்தன. விவாகஞ் செய்து இருபத்தைந்து வருடங்கட்கு மேலாகப் புத்திரப் பேறின்றி யிருந்த உபாத்தியாயர் அவர்கட்கு, ஈற்றில் ஓர் அருங் தவப் புதல்வியைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கிடைக்கப் பெற்றார். இவரது பசுக்காத்தல், பிறர்க்குதலிபுரிதல், பிறர் துயரத்தைத் தமக்கு வந்த துயராக எண்ணால் முதலீய குண மாண்புகளின் நற்பயனாகுமோ அவ்வம்மையார் என்று யான் நினைப்பதுண்டு.

உபாத்தியாயர் அவர்களிடங் காணப்பெற்ற பெருங்குணங்கட்கு எல்லையில்லை. அவற்றுள் ஒன்று உள்ளதை உள்ளபடி எவர்க்கும் எப்போதாயினும் அஞ்

சாது சொல்லுங் துணிவுடைமை. நீதிபகருங்கால் நடவு நிலைமை தவறாதும், முகமன் நோக்காதும், துலாக் கோல் போன்று தளம்பாது உறுதியாக நின்று உண்மையை நிலைநாட்டும் வன்மை, இவரைப்போல் இன்னெருவர் மாட்டுக் காண்பதாரி. எக் காரியத்தைபுஞ் செய்ய முன்னர், அதை நன்றாக அலசி ஆராய்ந்து நோக்குவது இவருடைய இயல்பு. செய்ய வேண்டியது மாதென வறிந்து செய்யப் புகுந்துவிடின், பின் என்ன வரினும் பின்வாங்கமாட்டார். இச்மூச்சி மொழிகளை, அதைரிய வார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்தாது மனச் சோர்வின்றித் தாம் எடுத்த காரியத்தைச் செய்து முடிப்பார். இவருடைய வாழ்க்கைப் போக்குங்கள், பொதுவாக நாட்டு மக்கட்கு விரோதமாகவும் விபரித மாகவுமே தோன்றுவன். மற்றவர்களைத் திருப்தி செய்யத், தம் நிலையை உள்ளபடி மக்கள் அறியாது மறைக்க, இவர் ஒருபோதும் வேடங்கொண்டு கடிப்ப தில்லை. இவர் மேற்கொள்ளும் வழிகளை, செயல் முறைகளை ஆரப்பத்தில் அங்கீகரிபாது ஆட்சேபித்த அநேகர், ஈற்றில் இவர் கொள்கைகளின் கண் முடிபினைக் கண்டு, தமதறியாமையை நினைத்து நானினிற்பது முண்டு.

உபாத்தியாயரவர்களது உயரிய டண்பாடனமாந்த எளிய வாழ்க்கையை நாம் மேச்சாதிருப்பது எப்படி? நவ நாகரிகத்தில் மோகங்கொண்டு ஆடம்பரங்கட்டம், வீண் செலவுகட்கும் இடங்கொடுக்கமாட்டார். மற்றையோர் பெரும் பொருட் செலவுடன் பெற்ற வாழ்க்கைப் பொருட்களை உபாத்தியாயரவர்கள் தமது கைத் திறமையால் தாமே தமது இல்லத்தில் ஆக்கிக் கொள்ளும் இயல்புடையவர். சிக்கன வாழ்வு யாதென வறிய

வேண்டுமானால் இவர் இல்லத்தை ஒருகாற் சென்று பார்த்தாற் போதுமானது. நல்ல உணவுச் சத்துடைய கறிப் பதார்த்தங்கள் யாவை? அவைகளை எப்படிச் சமைத் தண்ணலாப? என்பன வெல்லாம் இவருக்கு கண்றுகத் தெரியும் இவைகளை யறியாது மிக விலை யுள்ள ஜூரோப்பிய உணவுகளையும் ஒன்டதங்களையும் நாடி நிற்போரைக் கண்டு, இவர் பரிதாபத்துடன் புன் முறுவல் கொள்வர் விவசாயம் முதலிய தொழில் களைக் கூடிய சிக்கன வழியில் செய்து, ரெரும் பொருள் அவரே போகாது காப்பாற்றும் முறையும் இவரால் உணரப்படலாம்.

இவ்வாறன்ன பல்வேறு துறைகளிலும் முன் மாதிரியாகச் சுயநலங் கருதாது வாழ்ந்து, அரிய தொண்டு புரிந்துவந்த ஸ்ரீமத். கந்தையா உபாத்தியாய ரவர்களின் ஞாபகம், என்றும் அழியாது நிலைபெறச் செய்வது அவர்மீது அபிமானமுள்ள நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரதுங் கடமையாகும். அவரது வாழ்க்கையின் அப்சங்களை நன்கு சீர்தாக்கிப் பார்க்கின், அவைகள் ஒவ்வொன்றும் மலையில்க்காக நின்று நர்மை வழி காட்டக் கூடியனவாகத் தோன்றும். அவர், தன் ஞாடைய ஆயுட் காலத்தின் பெரும் பாகத்தினைத் தமது வித்தியாசாலையின் வளர்ச்சிக்காகவே அர்ப்பணஞ்சு செய்து வந்துள்ளார் இவ் வித்தியாசாலை அவரது பண்பாடு சிறைந்த வாழ்க்கைக்கு நிலைக்களஞ்சும் ஏன்று சலியாக் கல்வித் தொண்டாற்றிவரச் செய்வதே யாவரும் அவருக்குச் செய்யக்கூடிய கைம்மாருகுப். இவ் வித்தியாசாலைப் பொறுப்பினை ஏற்ற பரிபாலகர்களும் ஆசிரியர்களும் இதை மறவா திருப்பாராக. இவ் வித்தியாசாலையுட உபாத்தியாயரவர்களின் ஞாபகமும் என்றும் நிலைபெற்று வாழ்க! சுபா.

என்னைக் கேளுங்கள்

சி. பொன்னம்பலம் ஆசிரியர்
[ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி சன்னகம்.]

காலம் சுழன்றது. என்கதி கலங்கியது. மண்ணெடு மண்ணைய் மறைவில் வாழ வழியும் பிறந்தது. திரும்ப ஒரு சுழற்சி. டீருள் வாழ்வு நீங்கியது. யாரோ ஒரு புண்ணையவான் என்னைக் கைதூக்கி வெளியில் விட்டார். என் இருண்ட வாழ்வில் ஒளி தட்டியது. நிரப்பந்தத்தினின்றும் நிமிர்ந்ததால் கதையை உங்களுக்குச் சொல்லத் தயாராயிருக்கின்றேன். இந்த அளவில் நான் பாக்கியசாலிதான்.

நினைப்பிற்கு எட்டாத காலத்தில் என் உருவுமே வேறு. சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன், அநுரதபுரி மன்னன் ஒருவனின் ஆசைக்குப் பாத்திர மானேன். பல்வத்தை ஓயாக் கரையில் பலைபோலைக் கம்பீரமாக நின்ற என்னைப் பிரித்து எடுப்பித்தான் பார்த்திபன். அரண்மனை வாசம் கிடைக்குமென ஆவல் கொண்ட எனக்கு அது கிடைக்கவில்லை. அநுரதபுரி யின் புறங்க ரெல்லையில் புரண்டு கிடார்தேன். அரசன் படை மன்னர் பராக்கிரமத்திற்குப் பலியானுண் என்று அறிந்தேன். சோகத்தால் பெருமுச்ச விட்டேன். அம் முச்ச நகர எல்லையைச் சற்றுமுன் சிற்பி ஒருவன் என்னை வந்து ஆசையோடு பார்த்தான். அழகால் கெடுதி என்பதை அன்றுதான் உணர்ந்தேன். என் உறுட்புக்களில் சிற்றுளிக் காயங்கள் சிந்தனை. ஆர்வங் கொண்ட சிற்பியின் பரிசோதனையிலும் பலன் காண வில்லை. இந்தியாவினின்றும் வந்த பல்லவ சிற்பி அவன். மறு தினமே இந்திய மன்னன் நாடு திருப்பினா

னெனக் கேள்வியுற்றேன். எத்தனையோ பருவ மாற்றங்கள் பாய்ந்தோடின். பறாக்கிரபசாலியும் பெளத்தமத நேசனுமான தேவ நப்பியதில்ல மகாராசனைப் பற்றிப் பலருடா ஏதேதோ புகழுரைகள் போழிவதைக் கேள்விப்பட்டேன். சோக மன்னன் மகன் மகிந்தன் மகிமயேடு அநுரதபுரியில் கால்வைத்த புனிதச் சேய்தியையும் நான் அறியாது அயரவில்லை. அவன் தங்கை வெள்ளாச மரக்களையுடன் யாழ் நாட்டின்வடபாலுள்தாய மாதசல் ஊருக்கு அணித்தாயமைந்த சாம் பல்துறையில் (ஜப்புக் கோலா) இறங்கியதும், “கதிரகொடு” விகாரைக்கு அஸ்திவாரக் கல்நாட்டி, பரிவாரங்கள் புடைகுழு இளவரசியுப பெளத்த குருத்தினியுமான சங்கமித்திரையுடன் பூங்கள் வழியாக மாந்தை யென்னும் மாதோட்டத்தைக் கடந்து பல்வத்தை ஓயா ஓரமாக வந்தனர் அநுரதபுரிக்கு. இந்தச் சுற்றுப்பிரகார வீழூ புறங்களிலுப நடந்தது. பல்லாயிரம் மக்கள் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் மன்னர் வரிசையில் ‘கதிரகொடு’ பன்னன் கெப்பிரீமாக வருதலீக் கண்டேன். மன்னன்மீது என் கவனம் பிரத்தியேகமாகச் செல்வதற்கு ஏலே மன்னன் என்னைப் பார்த்து விண்றமையே காரணம். நான்கு தினங்கள் கழிந்தன. ஐந்தாம் நாள் அரசனுடைய ஆட்களும் ஒரு யானையுமாக என்னைத் தாக்கியதை உணர்ந்தேன். அநுரதபுரியில் சமயப்புறட்சி புரிந்ததன் பயங்க நாடு கடத்தப்பட விருந்தவர்கள்தான் அந்தத்திரளான சனக்கூட்டம். இந்த ஆட்களுக்குத் தண்டனையாகக் “கதிரகொடு” விகாரையைக் கட்டுவதற்கு அநுரதபுரி மன்னால் அனுப்பப்பட்டனர். யானை என்னைப் பூப்போலத் தந்தத்தினிடையே ஏந்திச் சென்றது.

பெளத்த கோவில் விகாரை திருப்பணி ஆரம்ப மானது. பார்ப்பவர் கண்ணீரைக்கவர என் தோற்றும் செப்பமாயது. கெப்பீரமாக நீமிர்ந்து நின்றேன். எவரும் என்பேல் மலரிட்டு மோன ருபியாகிய பெளத்த பிரானை வழிபடலாயினர். பெருமித மடைந் தேன். மான் பெற்ற பேறு எவர்தான் பெற்றன ரென்று அகம்பாவங் கொண்டேன். மதவேளை வென்று கொல்லா வீரதம் குவையம் எல்லாம் ஒங்க அகிம்சை நெறி போதித்த சற்துருவின் சரணக் கமலங்களைச் சதா கண்டு புஷ்பாஞ்சலி செய்யக் கிடைத்த பேறு பெரும் பேறென்று இன்றுதான் உணர்ந்தேன். அன்று பகவானினப் பரவுதற்குப் பலபல திசைகளினின்றம் மக்கள் திரள் திரளாக வந்தனர் மண்பல்லவத்தி விருந்து பெளத்த பிக்குகளுப், பிக்குனிகளும் இடைவிடாது வந்துகொண்டே யிருப்பர். என்னேற்முய “புத்தஞ் சரணங்கச்சாமி, சங்கஞ் சரணங்கச்சாமி, தர்மஞ் சரணங்கச்சாமி” என்ற மூல மந்திர ஒலிகளே என்காதில் நுழைந்தன. அமலானுக்கிடும் மலர்களைத் தாங்குபவன் நானேயேன்று பயதை கொண்டதால் தண்டனையும் பெற்றேன்.

மக்களால் விரும்பப்படுன மறைவாயிருத்தல் இயற்கை. வேண்டாதன வலிய வெளியே வருதலும், வேண்டியன மறைவில் இருக்க வலிந்து பெறுதலும் வையத்து நிலைமை வெகு சிரமத்தோடு கடலுள் நுழைந்து மறைவாயிருக்கும் இப்பிகளை எடுத்து அதனை விடுவித்து அசித் தேடினாற்றுன் முத்துக்கிடைக்கும். போன், வைரம், கைடூரியம் ஆதிய விளையாயர்ந்தவை களும் நீலத்தில் ஆழக்கிடந்து மக்கள் முயற்சியால் மகிழ்மப்படுகின்றன. சிறந்த மருந்து மூலிகைகளைக்

காட்டிலும், பேட்டிலும் மறை பொருளாகக் கஷ்டத் துடன் தேடி எடுக்கிறோம். எண்ணற்ற பயனை விளைக்கும் எத்தனையோ மூலி வகைகள் இன்னுப் பக்களால் கண்டுகொள்ள இயலாமல் மறைவிலிருக்கின்றன. வேண்டாத பூண்டுகள் நாட்டிலும் வீட்டிலும் மலிந்து காணப்படுகின்றன. அழித்தாலும் விரைந்து வளர்கின்றன.

இன்று மறைவாயிருக்கும் இந்தக் கிராபரும் புராதனப் பிக்கது. இதிகாச வரலாறு நிறைந்தது மறைந்திருக்கும் புதை பொருள்களை யுடையது. பெளத்து இதிகாசமாகிய மகா வப்சத்தில் பேசப்படுவது. ஒரு காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட நகரமாக விளங்கியது. கால வெள்ளம் கறைபுரண் டோடவே அகங்கை புறங்கையான வாறுபோல் திடீ ரென மாற்றமடைந்து விட்டது. கந்தரோடையில் ஆராய்ச்சி செய்தவரான போல் பீரிஸ் அவர்கள், இதனை இரண்டாவது அரூரதபுரி என்று விதந்து கூறியுள்ளார். சோன்னலும் நப்பிக்கை வாராது. நான் பகிரங்கப் பாழத்தோற்றில் இருந்து இக்கிராமத்தின் தோடர்புகளை அருபவ வாயிலாக அறிந்து வருகிறேன். உணர்ந்து சொல்லுகிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள உறுதிகொண்ட பனத்துடன் ஒரு சிலர் இருக்கின்றார்கள்

ஆண்டு 1917 கிராமத்திற்கு முக்கியமான வருடம். எனக்கும் விமோசனம் கிடைத்த வருடம் அது. கிராமத்தின் பழையைச் சொல்லும் சிலசாசனங்களும் சிதைவுச் சின்னங்களும் அகழ்ந்துகொண்ட ஆண்டும் அதுவே. இலங்கையின் இதிகாசத் தந்தையென்று சிறப்புப் பெயர் புனைந்த போல் பீரிஸ் துரையவர்களின்

கருத்தில் கந்தரோடை நுழைந்த காலமும் இதுவே
 தான். அவ்வாண்டில் கந்தரோடையில் புண்ணீய
 பொக்கிஷம் என்று அழைக்க தகுதி படைத்த கயக்
 கணை' என்ற பகுதியை அகழ்ந்தார். அகழ்ந்தவராக்கு
 பண்டைக்கால மக்கள் அனீந்த பொன்னும் மணியும்
 அவர்கள் உபயோகித்த நாணயங்களும் பாத்திரங்களும்
 கிராமத்தின் சிதைவுக் கதையை எடுத்துக் கூறின.
 இங்கே காணப்பட்ட மட்பாண்ட ஒடுகளூர், போனங்
 களும் பளிங்குகளும் திருக்கேதீஸ்வரம் என்று இக்காலம்
 அழைக்குப் மாந்தை அல்லது மாதோட்டம் என்ற
 பகுதியில் கிடைப்பனவோடும், அநூரதபுரியில் அகப்
 படுவெனவோடும் மிகுதியும் ஒற்றுமையுடையன" என
 அவர் கூறியதை நான் நேரீர கேட்டிருக்கிறேன்.
 அறிந்துமிருக்கிறேன். இந்தவகையான பைத்தியத்துறை
 யில் பழக்கமுள்ள பண்பினரும் அவரது அடியொற்றித்
 'கதிரகொடவைப் பார்க்க வந்தனர். போல் பீரிஸ்
 அவர்கள் தமது முயற்சியால் அகழ்ந்து எடுத்ததோடு
 நில்லாது மக்கள் எல்லோருமறிய ஒரு வெளியீட்டில்
 ஆதாரபூர்வமாகப் புகைப்படங்களுடன் எழுதியிருங்
 தார் இதிகாசம். இதைக் கண்டும் கேட்டும் பலர் இக்
 கிராமத்துக்கு அன்றிருந்து இன்றுவரையும் வந்து
 கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சிதைவு பேடுகளில் இன்றும்
 மழைக்காலங்களில் பழைய நாணகங்களும் மணிகளும்
 ஆபரணச் சிதைவுகளும் கிடைக்கின்றன. இவற்றுக்
 கெல்லாம் புதிய நாணகங்கள் கொடுத்து வாங்கிச் செல்
 கிறார்கள் பழையப் பித்தர்கள். இந்தப் பித்தர்களுள்
 W. H பிடெல் என்னும் அமெரிக்க துரைமகன் முக்கிய
 மானவர். இவர் பழைய நாணயச் சேர்க்கையைத்
 தமது பொழுது போக்குத் துறையாக்கி இன்பங்காண்
 பவர். இந்தக் கிராமத்தின் பழைய நாணகங்கள், ஆபர

ண்ச் சின்னங்கள் மிகுதியாக அவர்டமிருக்கின்றன. T. M. D. சில்வா அவர்கள் (யருத்தீன் வோல்டர் பேரேரா அவர்கள் அநுரதபுரி, அல்வீஸ் அப்புகாமி அவர்கள் அநுரதபுரி), ஹெற்றி ஆராய்ச்சி அவர்கள் (கொழுப்பு) V. பற்றுவந்துடாவா அவர்கள் (கொழுப்பு) இப்பெயர்வழிகள் இக்கிராமத்தில் பழைய நாணகஞ் சேர்த்தும் இதிகாச வரலாற்றினால் கிராமத்தைப்பற்றி நன்கறிந்தும் இருக்கிறார்கள் இன்று சீவர ஆடை போர்த்த ஓர் பெளத்த பிக்தவை தினமும் கிராமத்தில் காண்கிறேன். அவர் அடிக்கடி என்னையுங் தரி சித்தச் செல்வார். கிராம மக்களோடு அங்கியோன்ய மாகப் பழகும் சுபாவமுள்ளவர். கந்தரோடையைப் பற்றி நன்கறிந்திருக்கிறார். இங்குள்ள கல்லூரியில் தமிழ் மாணவருக்கு சிங்களம் கற்பிக்கும் சேவைபுரி கிறார். பெயர் குணரத்ன தேரோ. இவர் தாமியற்றிய “மறைந்த யாழ்ப்பாணம்” என்னும் சிங்கள நூவில் கந்தரோடையைப்பற்றி நன்றாய் விவரித்து சிங்கள பொதுமக்களும் நன்கறியுமாறு எழுதியிருக்கின்றார்.

இந்தக் கிராமத்தின் மத்திய ஸ்தானமானதும் பகிரங்கப் போக்குவரவுப் பாதைக்குச் சமீபமானது மான இடத்தில் நான் அமர்ந்திருப்பதால் கிராமத்தின் மக்கள் உறவு, வாழ்வு, தாழ்வு, எல்லாவற்றிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சுக துக்கங்களில் மகிழ்ந்தும் கலங்கியும் வாழ்கிறேன். இக்கிராமம் தன் பெரும் புகழை மறைத்து பழையீல் துயில் கொள் வதுபோல் இங்கே வாழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க பெரியார் களும் தங்கள் புகழை விரும்பாது மறைந்து வாழ்ந்து மறைந்துவிட்டனர். அவர்கள் மறைவு கிராமத்தின் மறைப்புப்போல அதிக காலம் நீட்டிக்காது. மக்கள்

அவர்களை அறந்து வாழ்ந்தார்கள். இன்று உணர்ந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு தங்கள் கண்களைத் திறந்தார்கள். உண்மையான கண்கொண்டு இன்று பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் நிறுவிய பாடசாலைகளில் படித்தார்கள் அவர்களைப்போல் பட்டம் பதவிக்கு ஆசைப்படாமல் அமைதி வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். மக்கள் வாழ்வை மலரவைத்த பாடசாலைகள் கிராமத் தின் இரு கண்களாக அவர்கள் சரித்கிரத்தை முனை முனைத்துக்கொண்டே யிருக்கின்றன. ஒன்று தமிழ்ப் பாடசாலை. ஏனையது ஆங்கில பாடசாலை ஒருவர் அம்பலவாணர் கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள். மற்றையவர் சின்னத்தம்பி கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள் வடத்தையிலிருந்தவர் வடக்கர் கந்தையா உபாத்தியார் என இதமாக அமைக்கப்பட்டார். தென்த்தையிலிருந்தவர் தெற்கர் கந்தையா உபாத்தியார் எனப் பண்பாக அமைக்கப்பட்டார். இவர்கள் சேவை கிராமத்தில் சிலாசாசனத்துப் பொறித்துவைத்துப் பாரம்பரியமாகப் பாராட்டற்பாலது.

நான் தமிழ்ப் பாடசாலையின் பக்கத்தில் ஒழுங்கை ஒரத்தில் அமைந்த மேட்டில் வாழ்கிறேன். சைவமக்கள் காளிகோவில் என்ற பெயரோடு தொழுமிடத்தில் இருக்கிறேன். ஆனால் என் பக்கத்தில் திரிகுலமொன்று அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கர்ப்பூரம் கொழுத்து வதற்கு என்னை ஆதாரமாக உபயோகிக்கின்றனர். மலர்தாங்கியமேனி என் அகம்பாவத்தால் இக்கதிக்கிடமாயிற்று. ஆனால் இரண்டு சேவையும் செயல்வில் ஒன்றே; என்று மனச்சாந்தியுடன் வாழ்கின்றேன். நீவிரும் தொன்மை மறவாது நன்மை மிக்க கிராமத்தை நற்றவ வானினும் நன்கு மதித்து வளம்பெருக்கி பண்டு போல் புகழ் ஓங்க வாழ்வீர்களாக,

கந்தரோடை, தமிழ் வித்தியாசாலை

வாழ்த்துப் பாக்கள்

[இனுவை, பண்டித திருநாவுங்கரசன் இயற்றியவை]

திருமலீ செல்வ வளபெல்லாம் தொளித்துச்
செப்புனல் பரந்துகால் மடுக்கும்
பெருவளம் பழுத்தப் பேரறம் தழைத்த
பெருங்குடி வயங்குகந் தரோடை
தருவெனும் கொடையான் கந்தையா வள்ளல்
தாபித்த வித்தியா சாலை
மருவளர் கொன்றை முடியவன் அருளால்
மலிநலம் கனிந்துவா மியவே 1

ஏர்வளம் சிறந்தும் பேரிசை பயின்றும்
எண்ணகும் தமிழ்க்கடல் முகந்தும்
சீர்பெறும் மேலைக் கலைநலம் கனிந்தும்
செந்தமிழ் வளர்த்திடும் விருப்பால்
கார்மமழை என்னக் கனகமே சௌரிந்து
கந்தையா வள்ளல் தாபித்த
பார்புகழ் தமிழ்தேர் வித்தியா சாலை
பல்லாண்டு ஒங்கிவா மியவே, 2

தீதறும் அறங்கள் தழைத்திடப் புரிந்தும்
செமுந்தமிழ் நாடுவாழிய வென்று
ஆதரம் கொண்டே அருங்கலை வளர
அருட்சைவ நெறிதழைத் தோங்க
மாதவப் பயனுய் வாழ்ந்துயர் டாக்டர்
சுப்பிரமணியம்நல் லருளால்
புதலத் துயர்தமிழ் வித்தியா சாலை
பொங்கொளி தழைத்துவா மியவே, 3

மானமும் திருவும் கல்வியும் வண்மை
வளமும் பேரறிவும் வேண்டினேர்க்குத்
தானமும் பொறையும் நீதியும் தழைத்தோன்
சால்புள்ளம் கவினிய மேலோன்
ஞானியாம் அப்புத் துரைபுரி தொண்டால்
நற்றமிழ் வித்தியா சாலை
வானெழும் உதய பானுபோல் ஒங்கி
மலிநலம் கவினிவா மியவே, 4

ஆசிரியர்கள்:

பிரம்மழு. சு. வெங்கப்பிரமணியஜையர் தலைமையாசிரியர்

- 1 பயிற்றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரிய தராதரம்
- 2 தேகப்பயிற்சி ஆசிரியர் தராதரம்
- 3 பாலபண்டித யோக்கியதா பத்திரம்

(2) திரு. வே. அப்புத்துரை

- 1 பயிற்றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரியர் தராதரம்
- 2 லண்டன் மற்றிக்குலேஷன்

(3) திரு. இ. திருநாவுக்காச

1. பயிற்றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரிய தராதரம்
- 2 மதுரைப்பண்டித யோக்கியதா பத்திரம்
- 3 ஆரியதிராவிட பண்டித யோக்கியதா பத்திரம்
4. சங்கீத ஆசிரியர் தராதரப்பக்திரம் (N. C. O. M. S.)
- 5 வித்துவான் பிறிலிமனரி சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்

(4) முமதி, இ. தம்பாபிள்ளை

- 1 பயிற்றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரியதராதரம்

(5) திருமதி. வே. இரஞ்சிதமஸ்

- பயிற்றப்பட்ட இரண்டாவது ஆசிரியதராதரம்

(6) திரு. ஆ. கனகரத்தினம்

- 1 பயிற்றப்பட்ட இரண்டாவது ஆசிரிய தராதரம்
- 2 ஆங்கில S. S. C. தராதரம்

(7) திரு. சு. சின்னத்துரை

- 1 முதலாம் வகுப்பு ஆசிரிய தராதரம்
- 2 தேகப்பயிற்சி ஆசிரிய தராதரம்
- 3 கைத்தொழிற் பயிற்சித் தராதரம்

(8) திரு. த. வல்லிபுரம்

- 1 முதலாம் வகுப்பு ஆசிரியதராதரம்

(9) திரு. க. சின்னத்தம்பி

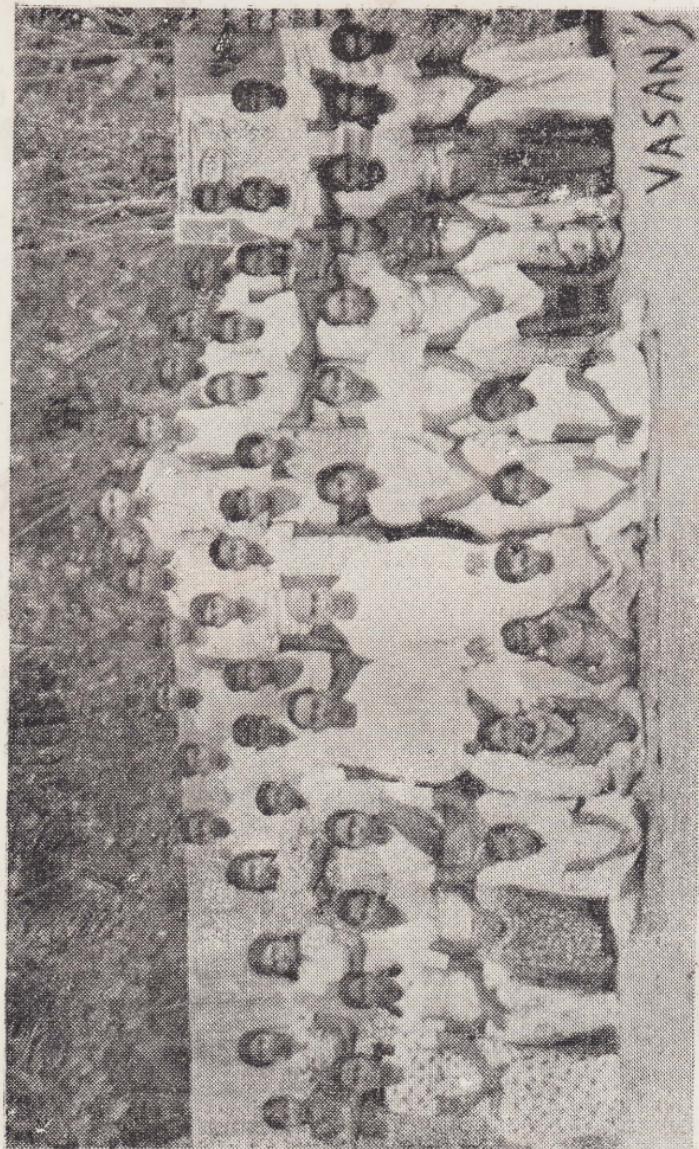
- ஆங்கில S. S. C. தராதரம்

(10) திருமதி. வ. இராசமணி

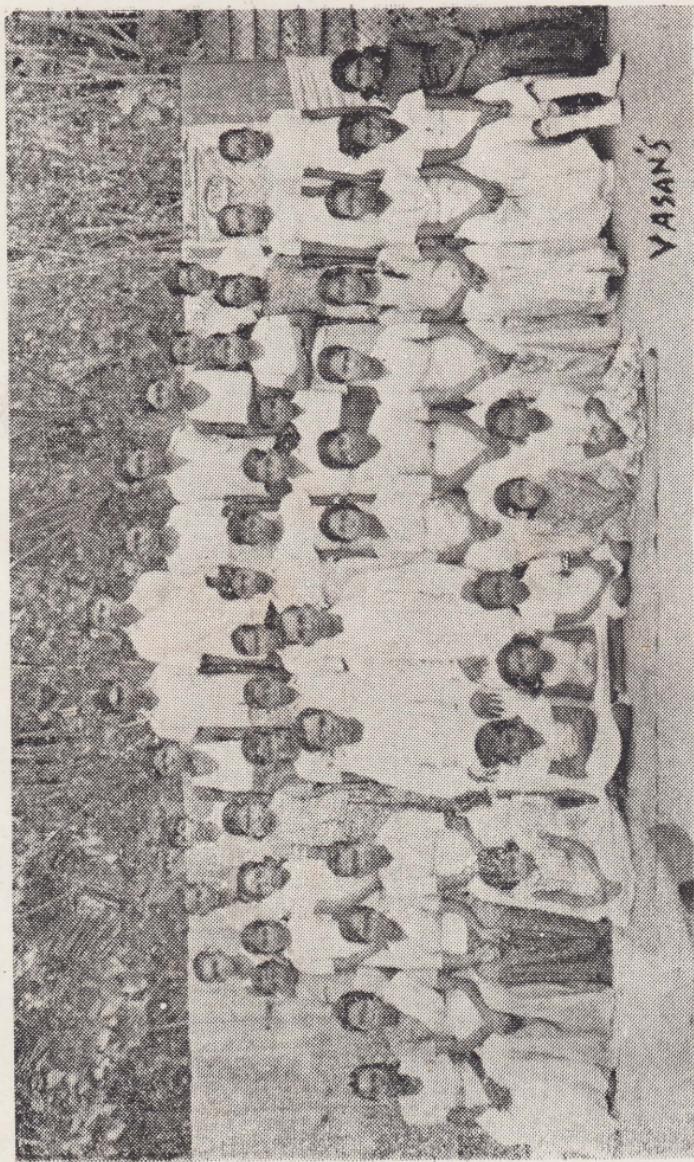
- பன்னவேலை ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரம்

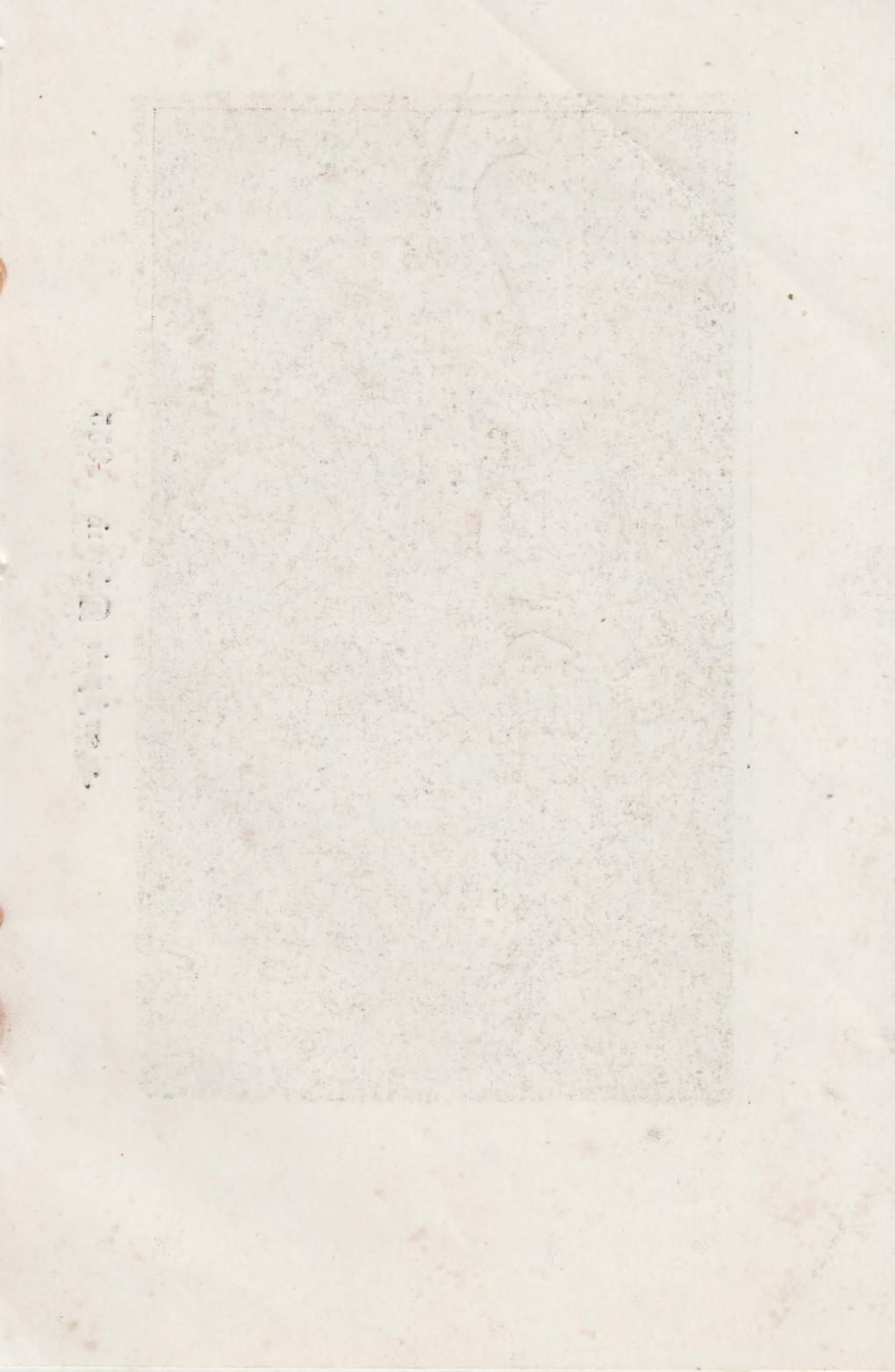
கந்தையா இல்லை 1955

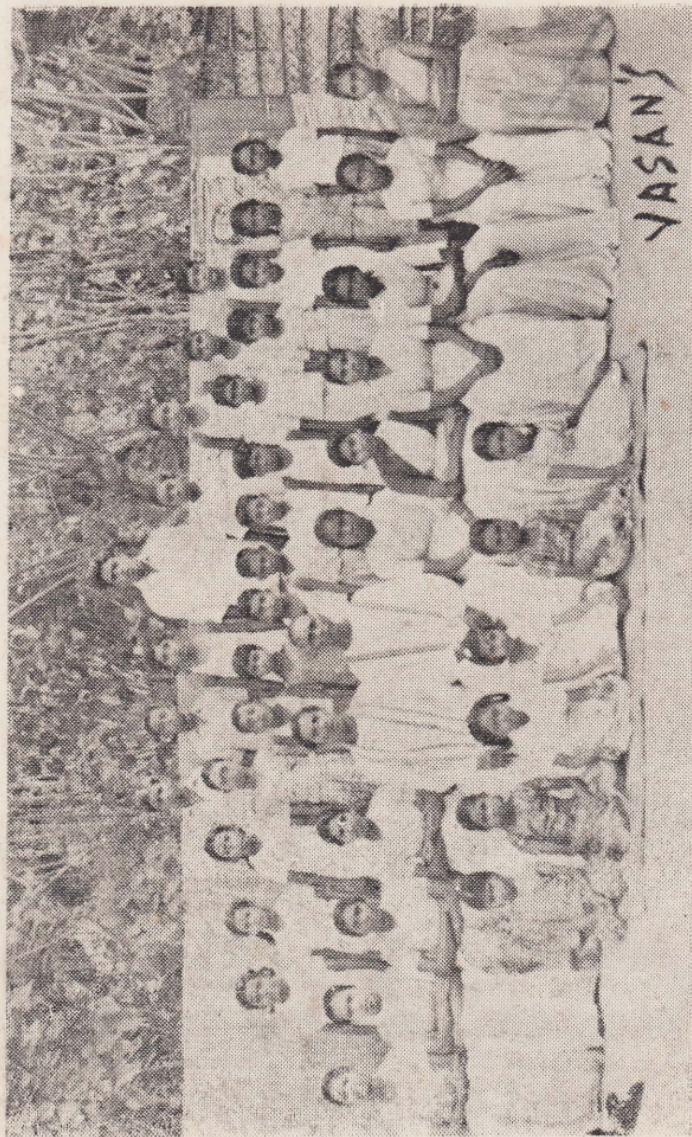

க.புரையன்று இளைம் 1955

YASAN

ஆனந்தன் இல்லம் 1955

